

Voința Poporului

ABONAMENTUL PE UN AN:

Pt. plugari și muncitori Lei 100
 Pentru intelectuali ... Lei 200
 Pentru Instit. și fabrici Lei 500
 Abonament de sprijin Lei 1000
 In America Dolari 3

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
 Arad, str. Vicențiu Babeș No 6

ORGAN SAPTAMANAL AL LIGII APARARII NATIONALE CRESTINE

Directori-proprietari:

Dr. D. BENEĂ și M. RUSSU.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea“.

„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazitărilor și în Românul necinstit și înstrăinat.“

A p a r e

Sub conducerea unui Comitet

Ungaria și minoritățile

Ne este încă în vie amintire tratamentul de care a suferit poporul român sub dominația maghiară. Cu instituirea regimului românesc în Ardeal și Banat, ar fi fost poate firesc, să supunem minoritățile noastre aceluiaș tratament, de care am avut noi parte. Dar sufletul nobil românesc nu a înțeles nici o clipă să răspundă nedreptății cu nedreptate. Odată cu desrobirea noastră, am lăsat și ungarilor toate libertățile de dezvoltare economică și intelectuală.

Toate instituțiile și întreprinderile lor se bucură de o dezvoltare corespunzătoare situației generale. Școlile lor sunt mai numeroase chiar ca și sub regimul maghiar, în cari limba de predare e cea maghiară. Cultul lor e absolut liber. Școala și biserica lor sunt subvenționate din partea Statului român.

Prin reforma agrară, țărănul maghiar a fost deopotrivă împroprietarit ca țărănul român. În privința aceasta țărănul maghiar din România e mult mai avansat ca consăngeanul său din propria sa patrie, unde pământul e încă în mâna magnaților, a grofilor și conților.

Funcțiile publice din Ardeal și Banat sunt deținute încă și azi în mare parte de maghiari, cărora nu le-am pretins altceva, decât să învețe limba Statului, dar nici aceasta nu au făcut-o, și totuși...

Teatrul, literatura și presa lor se desvoltă nestânjenită de nimeni. Ba în privința aceasta, trebuie să mărturisim cu regret, că și azi ne predomină încă.

Cu toate libertățile însă, minoritarii noștri maghiari, sunt tot nemulțumiți. Nu pentru că le lipsește ceva, ori pentru că se simt stânjeniți în dezvoltarea lor, ci pentru că ideea iredentistă pretinde o agitație continuă, focul sacru al revanșei nu poate fi lăsat să se stingă.

În acest scop ei nascocesc tot felul de nemulțumiri, alarmând Liga Națiunilor și opinia publică mondială. În opera lor de ponegrire a regimului român, ei sunt secondăți de Ungaria oficială, care nu pierde nici o ocazie cât de neînsemnată, pentru a ne vesteji în fața Occidentului.

Pe când Ungaria e disperată de tratamentul ungarilor de sub dominația română, să vedem sub ce regim trăesc românii din Ungaria.

Iată ce scrie despre acest re-

gim ziarul „România de Nord“ din Satu-mare:

„Soarta acestor frați e mai rea ca a sclavilor negri. Țăranilor români le este interzis să vorbească românește, fie în casă, fie în alt loc. Și dacă cineva e denunțat că a vorbit românește, imediat e aruncat în pușcărie, unde e lăsat să piară de foame. Fiecare țărăn român trebuie să cumpere și să poarte insignele cu Trianon, Rothermere și mai câte alte minuni. În la poarta casei trebuie să bată tabla cu: „Nem, nem, soha!“ Ca să afirme cineva că este Român, nici nu se poate închipui, necum vorbi.

Școlii românești nu există. Copiii români trebuie să învețe toate bazele unguștii, ca: „cred într-o patrie maghiară și înorea ei“.

Preoții români fac slujbă bisericască pentru țărânii români în limba maghiară. „Nici lui Dumnezeu nu ne lasă să ne rugăm în limba mamei noastre“ zice cu amărăciune un frate oropsit.

Acesta e deci tratamentul „civilizat“, de care „se bucură“ frații noștri, rămași sub regimul unguștesc. Nici nu încercăm să facem o comparație între cele două regimuri, căci sufletul nostru s'ar umple mai mult de durere...

Ne gândim numai ce ar fi, dacă am răspunde și noi cu un tratament analog? Ori ce ar fi dacă frații noștri din Ungaria s'ar prezenta cu plângerile lor în fața Ligii Națiunilor?

Datoria noastră sfântă este, ca să sărim în ajutorul fraților noștri, pretinzând Ungariei un regim civilizat pentru ei. Trebuie să arătăm lumii, cum înțelege Ungaria „cavalerească“ să trateze minoritățile sale, să vadă Occidentul, cine sunt aceia, cari tipă ca din gura de șarpe împotriva tratamentului conaționalilor din celelalte țări.

Trebuie să se pună capăt odată echivocului! V. Spătar

Căruțe, automobile sfărmate de tren...

cu mulți morți și și mai mulți răniți. Așa vestesc zările zi de zi, și te cuprind o groază la auzul acestor nenorociri, dar și o revoltă. Te întrebi cine este vinovatul, pe cine trebuie tras la răspundere în astfel de cazuri? Mecanicul de pe locomotivă la nici un caz nu este vinovat, ci numai cantonerul, paznicul care nu este la postul său, care nu închide trecătoarea și astfel din cauza că el nu și face datoria se întâmplă atâtea și așa de mari nenorociri, pentru cari el singur este vinovat.

Dar oare păcătosul, care se bagă

Băncile și cauza falimentelor lor.

— Cine sunt vinovații. —

În timpul ultim sunt pline zările, pe lângă vești despre neînchipuite fraude și neîntrecute jafuri a banului public, și cu știri din toate părțile despre falimente de bănci, cari și ele sau cel puțin o bună parte dintre ele nu sunt altceva decât fraude, jafuri a banului particular.

La tot cazul, și cu ocaziunea oricărui faliment de bancă, trebuie trasă la răspundere conducerea: directorul executiv și consiliul de administrație. Ori ce daună va trebui acoperită din averea conducătorilor de mai sus, și dacă se va constata și intențiune rea în conducere, trebuie băgați la pușcărie, căci numai așa se va putea pune capăt la diferite abuzuri și speculațiuni, cari se fac azi cu banul altuia.

Câți oameni săraci nu iau bani împrumut chiar, numai ca să poată subscrie câte o acție două, ca astfel să contribuie și ei cu sărăcia lor la înființarea unei bănci, a unui institut, în speranța că acel institut va deveni un stâlp puternic, un sprijin național în dezvoltarea economică și culturală a neamului întreg.

Și apoi iară câți nenorociți nu sunt cari își depun puștii lor bănișori, câștigați cu multă osteneală, cu sudori și de multeori prin cruțare, trăgându-și chiar și pâinea dela gură, la bănci, numai ca să știe că are prin depunerea făcută, bani albi pentru zile și mai negre decât acele, în cari i-au agonisit.

Ne putem închipui o mai mare durere sufletească și trupească pentru niște ființe nevinovate, sărace, trudite, care la bătrânețe se vad ajunsse cerșitoare, distrugându-le alții puținul lor avut, oameni în cari și-au pus toată încrederea, dar cari au devenit criminali, asasinii celor încrezători?!

Da! Sunt criminali acei români uități de sine, cari ademenesc pe sărmanii țărani și muncitori români, pe micii funcționari, să subscrie acții sau să depună bani la băncile jidovești, unde ei figurează ca membri în direcțiune ori Consiliul de administrație și încasează pentru munca lor nefastă, ademenitoare, tantieme din cele mai grase.

Și tot criminali ordinari sunt și acei români, membri în Consiliile de administrație a băncilor românești, cari prin influența lor, silesc institutul, să facă afaceri venale, murdare cu jidanii și cu creștini ușuratici; afaceri cari păgubesc apoi banca cu sute de mii, milioane și zeci de milioane. Știm

cazuri de acestea prea multe chiar. Și mai știm cazuri, când români cu garanță însușită și între împrejurări foarte critice n'au fost în stare să primească câteva mii de lei împrumut dela băncile românești, dar totatunci unor pușchinosi de jidani, cari afară de păduchi și vorbe lingușitoare nu dispuneau de nici o garanță, li-s-au pus la dispoziție milioane grele, cu cari au dus apoi institutele la marginea prăpăstiei.

Sunt apoi unele bănci, cari au prea mulți directori cu lefuri cât toți ceilalți funcționari împreună, deși unii dinre ei s'ar pricepe poate mai bine și în destul abia la vinderea билетelor de tramvai, ca conductorii.

Și oare ce merită altceva decât pușcărie, membrii din direcțiune, cari ridică milioane dela institut cu interese mult inferioare acelor, cari le plătesc după depuneri, deci păgubesc banca cu sute de mii și milioane.

Te întrebi apoi mirat cum se poate ca să existe bănci cari să arate bilanțuri false, numai pentruca să ia acțiunii dividende de cel puțin 25% ca prin această manoperă să recâștige în decurs de cel mult 4 ani, întreg capitalul, care l'a plasat în acții noi, cu ocaziunea ridicării capitalului prin noi emisiuni? Da, desigur! Căci numai așa se poate întâmpla că acțiunile novelor emisiuni ajung în mod suspect în mâna unor puștii „oameni de casă“, o „clacă de ai noștri“.

Iată, iubii cetitori, cari sunt cauzele că falimentează ori se clatină din temelii în fiecare zi și câte-o bancă românească și încă de multeori câte una dintre cele mai solide!

Este de dorit deci, ca băncile să nu facă afaceri și nici să nu dea parale, fără deplină garanță, la oameni de afaceri și în special la jidani să nu le dea nici dacă au garanță, fiindcă ticăloșii aceștia speculează și ruinează toate instituțiile noastre intenționat.

Și iarăși să nu se întâmple rușinea ca un țărăn sau altă persoană română cinstită să nu poată primi nici pe lângă cea mai mare garanță parale dela institutele românești, ci să fie silit, spre durerea lui și spre rușinea directorilor de bănci românești, să recurgă la institutele streine pentru împrumut, cari, fără să te căciulești, spunându-le despre ce este vorba, nu fac mofturi, nu dau pe grozavii, nu te mințesc, ci îți răspunde cu un binevoitor „foarte bucuros“ și în 2 minute ai paralele cerute în buzunar.

Învățați cinstite, omenie, bunăvoință și dragoste de neam dela streini, dlor conducători ai institutelor românești!

O. B.

Din cinstita activitate a secretarului plasei Târnova.

Fatalitatea a făcut ca plasa Târnova — azi din grația lui Dumnezeu Spineni — să n' aibă parte niciodată de un conducător, care să corespundă nevoilor și cerințelor ei, ci a fost lăsată în voia D-lui, fiind considerată aproape ca un exil și ținută la dispoziție pentru aceia, cărora guvernul avea să le plătească vre-o poliță.

Azi se găsește în capul acestei plase dl pretor Feier, un om de o cinste ireproșabilă, nimic de zis, dar din nenorocire lipsit de acea putere și dragoste de carieră, ce face pe un om să fie activ în toată puterea cuvântului.

După câte șim dânsul are o situație materială destul de bună, și nu este avizat a și ocupa vre-o funcțiune, dar ocupă postul de pretor al plasei Târnova numai pentru motivul ca să aibă ocupație, mai bine zis o demnitate, lăsând în schimb toată conducerea plasei secretarului Silviu Mager, un tânăr pedant, care de când ocupă acest post suferă de ranchiunea grandomaniei, bine înțeleș.

Pe lângă o sumă de dexterități și calități ce are, Dzeu — spre nenorocirea lui — l'a înzestrat și cu darurile unui pasionat cartofor și a unui fecior de bani gata.

Pentru a-și echilibra bugetul dsale, care din cauza calităților și înzestrărilor lui naturale, reclamă o triplă, chiar împătrită leafă precinstitul secretar, cum are obiceiul să se creadă, a căutat să-și descopere diferite surse de venituri.

Și cum dânsul era totul la această plasă, dl Feier neinteresându-se atât de mult, sursele au fost ușor de găsit.

Pentru diferite autorizații, certificate vize și alte referate pe care pretura era obligată să le facă gratis sau în schimbul unei taxe legale fixe, dânsul a mai perceput și incasat noi taxe, sume pentru echilibrarea bugetului său.

În felul acesta a încasat dela multe persoane sume destul de importante și pentru a ajunge la fixarea lor, avea loc o adevărată tocmeală de plată, care de vedea că nu-i reușește la început, făcea abuz de autoritate, amenințând.

De ex. a încasat dela locuitorul Pantea Alex. din Minișul de-sus 3000 Lei pentru a-i înlesni eliberarea unui brevet de beuturi spirituoase, asemenea dela Gligor Șopt din Arăneag 5000 Lei tot pentru brevet și în cele din urmă nu i-s'a aprobat, omul rămânând excoțat de bani și altele pentru care vom reveni în numărul viitor.

Atragem atențiunea Prefecturii pe această cale de a se sesiza de astfel de procedee ale precinstitului secretar cum se crede, pentru că astfel de elemente scad prestigiul corpului funcționarilor.

Argeșanu.

Care este situația industriei și a comerțului român?

Deși în nenumărate rânduri ne-am ocupat de aceasta întrebare importantă, totuși, credem de necesar de a o menține mereu la ordinea zilei, pînăcând elementul românesc nu va forma — pe terenul economic și financiar — atât majoritatea numerică, cât și majoritatea de capital!

Să trecem la obiect. Întreb pe Românii veritabili din toate orașele Ardealului, Bănătuului și a părților Ungurene, pe cei din Bucovina, Moldova și Basarabia, pe cei de prin porturile dunărene și de la Mare. oare nu majoritatea absolută a prăvăliilor și atelierelor din orașele respective sunt cu obloanele lăsate în zilele de sărbători jidovești? Răspunsul va fi: cu siguranță, că da!

Prin urmare vedem că comerțul și meseriile din România Mare sunt — în majoritate absolută — în mâinile jidanilor. Și dacă am cerceta, pînăcând cu exploatarea de paduri și cu industria lemnului, cum stăm cu fabricația spiritului și cu morăritul, cu băncile și cu instituțiunile financiare, cu fabricile de piele și de alte produse, cu birourile de transport, vămuire și Bursă, cu agențiile de publicitate și cu presa, am afla necondiționat, că absoluta majoritate — în toate aceste ramuri economice și financiare — o formează elementul jidovesc, iar noi Românii suntem o minoritate dispărută!

Și cine poartă vina acestei stări de fapt? Vina este una singură: Lipsa de conștiință națională împărțită între doi factori sociali și anume: între administrația și între Români ca cetățeni.

Administrația le-a înlesnit Jidanilor așezarea în România și le-a dat dreptul să exercite orice fel de meserii, iar Români în calitate de cumpărători sau vânzători îmbogățesc pe jidani, ducându-le tot produsul muncii lor. Și ce s'a făcut până acum pentru ajutarea Românilor pe terenul economic? Afară de nizuința particulară a profesioniștilor români, care se luptă cu toate pedecile puse de către Jidani și Jidaniși (funcționari inconștienți) am mai văzut la muncă Reuniunile de comercianți și industriași Români, care începând cu congresul din Cluj, ținut la 15 August 1925, și continuând cu sfîntirea drapelului din Sibiu 9 Mai 1926, și a celui din Petroșani din 25 Septembrie 1927 — se străduiesc să adune sub ocrotirea lor pe toți profesioniștii Români din orașele respective și să le apere interesele. Tot aici amintesc și Banca industriașilor Români din Arad și Secția „Ajută-te Române” din Cluj.

Deci ce este de făcut în viitor pentru ca să romanizăm România și pe terenul economic și financiar? Pentru a

ajuta acest scop se cere contribuția următoarelor trei factori sociali: În rândul prim Guvernul și Corpurile Legiuitoare să reglementeze drepturile Jidanilor, în rândul al doilea, toții Românii au datoria să-și confecționeze cele necesare numai dela comercianții Români, iar în rândul al treilea, să cere, ca profesionistul Român, fie comerciant sau meseriaș, să țină marfă bună cu preț moderat și să fie punctual și corect cu clienții săi.

Dacă toți acești trei factori Sociali își vor îndeplini cu sfîntenie postulatele cuvenite, atunci vom ajunge, ca în scurt timp elementul românesc să făureze atât majoritatea numerică, cât și majoritatea de capital pe terenul economic și financiar!

Și până când nu vom ajunge acest rezultat frumos, până atunci suntem și vom rămânea noi Românii din România Mare, sclavii comerțului industriei și finanței jidovești în timp de pace iar în caz de război vom fi subminați, spionați și vânduți de același element jidovesc!

Români! să facem ca România să fie a Românilor și pe terenul economic și financiar, a-a precum a Românilor este și pe terenul politic și militar.

Inchei cu înțeleptele cuvinte ale dlui Dr. C. Anghelescu, ministrul Instrucțiunii publice: „Dacă voim să fim stăpâni în această țară, trebuie ca industria și comerțul să fie în mâni românești.”

M. R u s s u.

Pădurile României

acaparate de evrei și societăți evreo-liberale

Din nefericire pentru țară și din cauza unei lipse de patriotism integral al oamenilor noștri politici, pădurile atât de necesare neamului românesc, ne sunt acaparate de anumite conștorțuri sau așa zise concerne forestiere.

Pentru azi voi da un exemplu, anume: câte păduri și fabrici, deține societatea forestieră „Foresta” al cărei protectori au fost Ferekydes și Al. Constantinescu-Porcu.

Soc. „Foresta” posedă în România:

1. Fabrica din Galați.
2. Fabrica din Cernăuți.
3. Pădurile și fabrica dela Nehoi (Buzău).
4. Fabrica din Peatra Neamț.
5. Pădurea și fabrica dela Tarcau (Neamț).
6. Pădurea și fabrica dela Isvoru Alb (Bacău).

7. Pădurile și fabrica dela Comănești (Bacău).

8. Pădurea și fabrica dela Kecheș (Bacău).

9. Pădurea și fabrica dela Dormănești (Vatra).

10. Pădurea și fabrica dela Agăș (Bacău).

11. Pădurea și fabrica dela Scutaru (Bacău).

12. Pădurile și fabrica dela Ghimeș (Bacău).

13. Pădurile și fabrica dela Barasănești (Neamț).

14. Pădurile și fabrica dela Gheorgheni (Ciuc).

15. Pădurea și fabrica dela Salard (Mureș).

16. Pădurea și fabrica dela Deda Bistra (Mureș).

17. Pădurea și fubrica dela Rațoșnea (Mureș)

18. Pădurea și fabrica dela Reghinul Săsesc (Mureș).

19. Pădurea și fabrica dela Tg. Mures.

20. Pădurea și fabrica dela Hangu Ceahlău (Neamț).

21. Pădurea și fabrica dela Valea Putnei (Neamț).

22. Pădurea dela Broșteni (Neamț).

23. Pădurea dela Varviz (Valea Mușelului).

24. Pădurea dela Slănic (Bacău).

a) Cele mai multe păduri le are achiziționate cu 250—3.000 lei (hartie) hectarul, în loc de 40.000 lei.

b) Din totalul de 65 directori și de sub directori, repartizați pe naționalități avem:

10 nemți, 2 cehi, 3 ruteni, 5 unguri, 44 evrei

și 1 Român!

c) Fiind finanțată de soc. „Foresta” din Milano” cu 100 milioane lire. anual, frustează fiscal anual cu peste 120 milioane lei, dela impozitul fonciar și comercial nevoind a arăta conștorțurile — (având la spate pe liberali).

d) Din cei 80 funcționari ai Centrului din Galați, nici unul nu e român, de cât portarul, încolo numai evrei și evreice.

e) Cei mai mulți directori ai acestei societăți, au fost și sunt șpioni.

f) Directorul general, este un jidan, anume Șipos, fost măturător într'un depozit de cherestea dela Madefalau (Ciuc), fără nici o cultură.

Iată cine dominează pădurile României.

În numărul viitor voi publica pe-soanele politice forestiere din consiliile de administrație evreorliberale.

M. P. Florescu

Inginer inspector silvic

Fost deputat.

Treziti-vă Români.

de A. S. BUJOREANU.

— Urmare și sfârșit. —

Și mulți sunt și dintre ai noștri, cari le-ajută și le 'nlesnesc,
Pentru meschine interese, jafu 'n avutul românesc;
Aceștia-s câni fără milă, fără conștiință, cozi de topor,
Aceștia lucră la nimicirea și 'nmormântarea unui popor.

Ei ne 'nfierează purtarea noastră, patriotismul și sentimente
Da 'n slujba fiilor lui Iuda, ei sunt inconștii, instrumente,
Hidre hibride, tipuri bradipe cu machiavelice idei,
Ne-aruncă nouă epetete de huligani și derbedei.

Cine-i acela care să tacă, să sufere, să ignoreze,
Să lase trădătorii 'n pace, șpioni de neam să tolereze?
Mișei! aștia fără de lege, urmașii Galiilor și Iuzii,
Bimbașii fără de scrupule, lașii, perfizii și Moruzii!

Bestii, canalii întunecate; nu știu trecutul, cupa durerii
Văd doar prezentul ca printr'o ceață, căci ei sunt sclavii neprevederii,
Dar viitorul? Lor ce le pasă? Ei văd atâta, actualitatea
În mintea lor nu le încapă ce-i viitorul, posteritatea!

Ei sunt orbii de mituire, căzuți, corupți nu au morală
Demoni, stafii în trup de oameni, ce își vând neamul și îl înșală
Duhori cari exală numai mirosuri grele pestilente;
Sosi-va vremea; da odată, să-i curățim pe toți din cale.

Deschide-ți mintea și te gândește, Române ori de unde-ai fi,
Dacă e greu azi pentru tine, cum vor trăi ai tăi copii?

Dacă vom sta în nepăsare, n'am pune stavilă primejdii
Poate și noi, dar toți urmașii vor purta jugul desnejdii.

În țara asta așa bogată, așa frumoasă și 'ncân'ătoare
Un trist spectacol va fi vreodată: blesteme grele asupriitoare,
Vor răsuna în loc de doine, de veselie și de cânturi,
Suspinele și sfâșietoare și hule grele pe mormânturi!

Dacă voi astăzi nu vedeți bine nu înțelegeți și n'ascultați
De cei ce-au descoperit primejdia și strigă tare inspăimântați,
E glasul conștiinței curate, care răsună din mii de pepturi,
Deșteaptă-te Române, iară și-ți apără a tale drepturi.

Sunt drepturi sfinte ce-s câștigate cu sânge scump de bravi eroi,
Și datoria noastră este să le păstrăm așa și noi;
Să le lăsăm tot așa, iarăși de moștenire în bună stare,
Acelora ce ne urmează din generații viitoare.

Să lăsăm inmuri înălțătoare și doine mândre de veselie,
Nu elegii lugubre 'n cari e jale și melancolie;
Idealul sfânt care ne poartă și ne avântă spre el mereu,
Va schimba sigur această soartă, s'avem credința în Dumnezeu.

Studenți creștini din România, uniți în cuget și simțiri,
Pecetuiți istoria țării cu jertfa noastră de martiri,
Apărând toți deviza sfântă ce v'ați ales o cu 'nțelepciune,
Și face cinste legii voastre: „Cristos, Rege și Națiune”.

Și lângă noi tot Românismul, să facă zid de apărare,
Contra puhoiului din țară al hoardelor cotropitoare.
Să curățim pământul țării de murdăria și de gunoi
Și sărăcăm că 'n țara noastră, stăpâni în ea suntem tot noi.

Clauzula minorităților

— Urmare și sfârșit. —

Și apoi întreb eu, oare acea clauză a minorităților numai pentru țara noastră are putere de aplicare, numai în țara noastră trebuie să se înțeleagă, numai noi românii suntem obligați a o executa? — alte țări ba? Mediind asupra acestor lucruri îmi vine în fire deși săraci cum suntem în marea război, cu valuta slabă a cum e, în urma atâtor pări pe la „Liga Națiunilor” că adevărat nu ar fi bine, ca ministru nostru dela ex-tern să ceară dela Ligă — sau să opună Ligei — că dat fiind forma țării naționale, să se hotărască în termen de 2-5 ani în care interval care om din oricare țară să se mute în țara neamului său — tot în acest interval fiecare țară să aibă dreptul a se muta peste hotare pe acei cetățeni ce nu sînt de neamul țării respective, cred pentru țara și neamul nostru ar fi mult mai bine — poate chiar și întru alte țări. Noi să ne atragem frații în Ungaria, Iugoslavia, Albania, Grecia, Bulgaria și chiar de peste Nistru. Pe noi să plece ungerii în Ungaria, sârbii în Sârbia, bulgarii în Bulgaria, iudeii în Palestina etc.

Și cum am zis mai sus, cu valuta noastră slabă cum e, fieștecare bun român să aibă cât numai ar putea, pentru a le putea căra tuturor catrafusele până la frontieră.

Și tot din sărăcia noastră vom da inimă plină de bucurie ajutor statului nostru pentru ca să poată aduce iubirii noștri frați cari sunt șicanați, prigoniți și nedreptățiți în țările unde află, chiar și acum când clauzula naționalităților e în vigoare — și când noi e aplicată cu toată strictetea și în detrimentul neamului românesc.

În detrimentul neamului românesc aplică chiar și legea de reformă agrară. Și iată cum, sunt o mulțime de țărani au luat arma în mână înrolându-se ca voluntari atât în Italia cât și în Rusia ba chiar și în Franța, unii au ales cei din Italia au intrat chiar în foc pentru zdrobirea cerbiei puștilor centrale iar alții în Rusia în luptă cu falnicii cehi, au dat lupte eroice cu armata roșie, dintre cari unii numai cu încunjur prin Vladivocok, ocolind întreagă Asia, au ajuns în țară.

Legea de Reformă agrară, a stabilit dreptul tip. Ei acum de pildă ce avere e a țării dacă are cineva două jugăre de pământ și bietul voluntar care a luptat pentru țară și neamul nostru italienii și francezii de suferință cehi — dacă e, zic, 2 jugăre pământ, nu mai primește fiind lotul tip de 2 jugăre, el, voluntarul care a luat arma în mână pentru desrobirea și mărirea țării prin luptă el nu mai poate primi, ci primește toți neromânii, chiar și aceia ai căror părinți au mai primit, când au fost colonizați, ce știu eu de unde în aceste strămășii noștri.

Spre pildă primesc ungerii din România ai căror părinți au primit tot ce a fost înainte cu aproape 200 ani fiind puși de conducătorii neamului lor și înțepați pe acea parte de pământ, unde au fost aflați, nu există nici o palmă de rât și nici un alt loc neroditor sau expus la vânturi — împingând pe strămoșii noștri pe acea parte de hotar, unde au fost ai mult de jumătate e rât și baboși, și că având ei pământuri bune, cât și aici au cumpărat jumătate din pământurile Pecicanilor. Vor primi locuitorii în Peregul-mare și Peregul-Mic ai căror părinți iar nu tocmai de mult au fost colonizați pe aici, dându-li-se cel mai bun pământ de sub căciula cerului, au primit ungerii din Iratoș și din Iratoș, cari abia s'au descărcat ca coloniști — sunt abia vre-o câteva zeci ani de-atunci, — tot așa în plasa de ad proaspeții coloniști aduși pentru a sparge acea masă compactă de români de prin Sânleani (Fachert), Lidă, Zimanducz, Zimandul-nou și altele.

Aceștia vor primi pământul străbunilor noștri fiindcă bunătatea noastră confundă cu slăbiciunea, iar bietii strămoși Români foști voluntari fiindcă sînt 2 jughere de pământ propriu

cât face lotul tip, nu pot primi fiindcă au. Ei la adâncile lor bătrânețe vor putea povesti nepoșilor lor toate peripeciile prin câte au trecut până au ajuns prizonieri, după aceea vor putea să le povestească entuziasmul cu care au intrat ca voluntari în una din legiunile române formate pe pământul strein pentru desrobirea și unitatea națională, la ce mai mult ca sigur îl vor întreba nepoșii „pentru ce ai făcut toate aceste moșuri, ai căpătat ceva dela cineva?”

Pecica, la 6 Febr. 1298.

Un țaran.

SEZICE:

Că poporul care a întâmpinat pe dl Al. Vaida-Voevod la gări, în trecerea lui dela Arad la Cluj, întreba: „Când răsuna semnalul așteptat, când pornim la luptă de desrobire? căci suntem cu toții gata.”

Este de două ori duios și dureros, că buna, cinstita dar sărmana noastră țărănișă a ajuns să pue astfel de întrebări unor conducători ai neamului nostru.

Țrebue să fie cu mare băgare de seamă la auzul acestor strigăte și aceia, către cari strigă ca și aceia, cari i-au forțat să ajungă la astfel de strigăte.

Domnilor, nu vă jucați cu focul nici unii, nici alții, ci îndreptați răul până ce se poate. Lăsați ambițiile deșarte de partid la o parte, înțelegeți-vă și lucrați împreună pentru binele acestei țări, căci altfel orice sfortare singuratică nu va duce la bun rezultat.

Că arhieriei gr.-cat. în semn de demonastrăție contra proiectului de lege al cultelor, au amenințat că vor părăsi Senatul și vor depune chiar „cărțile păstorești”.

Noi nu credem ca să se înceapă o luptă confesională, căci tocmai de așa ceva de loc nu ne arde acum și din această cauză rugăm pe P. S. Lor arhieriești, să nu devie prea vehement și prea pătimași, uitându-și de datorința lor către neam și țară, care este sau trebe să fie cel puțin așa desf. ca și acea față de biserică unită, căci noi credem și cu drept cuvânt, că oricare credincios al bisericii gr.-cat. este în prima linie român și numai apoi unit.

Că în Atena (capitala Greciei) n'a nins de 20 de ani, dar acum s'a pus o iarnă grea. Și din alte țări vin știri despre crivețe înfricoșătoare.

Că între cei 32 pocăiți, cari au fost aflați ținând întruniri secrete în Bucovina și luând hotărârea că nu vor purta armă și nici nu vor depune jurământ în interesul țării, se aflau și doi indivizi din jud. Arad, cu numele V. Tocoși și I. Camzoș. Toți au fost condamnați la închisoare de Consiliul de război, fiindcă aceste lapădături, așași pocăiți, sunt niște mincinoși ordinari, afirmă că nu beau și se imbată ca porcii, zic că nu iau, numai fură cât poate etc. Dacă d-lor nu le place să facă serviciu militar, să poftescă în altă țară unde nu-i obligă nimenea la acest lucru.

Noi rugăm autoritățile administrative să ia cele mai severe măsuri în contra ăstorfel de noi dușmani neîmpăcați ai bisericii, neamului și țării românești!

Că la hotelul Crișana din Șiria se aranjează petreceri cu dans...

Rugăm autoritățile în drept să cerceteze, cu a cui permisiune vinde jidoavca Anți Schlesinger beuturi spirituoase, căci suntem informați, că n'are brevet.

Români, boicotați cuiburile infecte jidovești!

Că doi funcționari dela primăria comunei Beba-veche, buni români și funcționari conștiențioși, au fost suspendați din serviciul primăriei, pentru că au bătut pe niște ungeri și șvabi, cari au cântat în voia lor pe „Isten áld meg a magyart.”

Stiride totfelul

— Oficiul parohial gr. cat. Peregul-mare, a trimis o adresă Primăriei Pecica în care raportează că Primăria nu ia parte la serviciul divin cu ocaziunea serbărilor naționale.

Primăria răspunde pe această cale că în special dl notar nu poate lua parte la serviciul divin în 3 biserici deodată, și apoi nu este împăcat cu faptul că dl părinte ține predica de pe amvon în limba maghiară și nu în cea rutenă, limba maternă a credincioșilor sau în cea română, care este — se pare — limba statului și în comuna Peregul-mare.

Dealfel nici credincioșii nu prea cercetează bucuros sf. biserică, de când s'au aflat arme ascunse în turnul bisericii „li e teamă că-i împușcă.”

— Membrii asigurați ai Ca ei Cercuial Arad, cari au fost timp mai îndelungat bolnavi de reumatism, cath. pulmonar, boale de inimă și altele, și cari necesită încă un tratament balnear sau climateric pentru recăștigarea deplină a sănătății, să se prezente până în 15 Martie a. c. medicilor cari i-au tratat, pentru a li-se putea face cercerile necesare. — Direcțiunea.

Sfințire de drapel în comuna Semlac.

În ziua de 26 Februarie a. c. frunțașă comuna Semlac (jud. Arad) a îmbrăcat o haină de sărbătoare cu ocaziunea sfințirii drapelului corului „Bisericii ort. rom.”, urmată de serbare populară cu un program cât se poate de vast, al cărui succes atât moral cât și material se datorește muncii depuse de vrednicul inv. de stat Antoniu Coșa, care necrutând nici nici o oboseală și-a dat silința să deștepte în poporul din Semlac atât iubirea de neam și patrie cât și iubirea față de sfânta biserică.

Actul de sfințire s'a săvârșit la sf. liturgie după rugăciunea amvonului când părintele Corneliu Vuia, președintele corului, prin cuvinte bine alese, după ce face un mic istoric al înființării corului din Semlac, compară pe membrii corului cu ostașii lui Hristos și ostașul care cu drapelul în mână luptă pentru patrie, așa și membrii acestui cor să stea strânși uniți în jurul drapelului lor, muncind pentru ajungerea idealului, ce stă scris în frunța acestei asociațiuni.

La serbarea populară de seara între cei cari au luat parte la deosebitele roluri din numeroasele piese teatrale, remarcăm talentul tânărului Gligor Halmăjan, care prin mișcările lui comice a știut să cauzeze celor prezenți, o adevărată zi de petrecere.

Bucăți e corale de asemenea au fost foarte bine reușite.

Urăm acestei asociațiuni prosperare și muncă rodnică. *Un spectator*

Noi întrebăm care este motivul, că dintre domni învățători numai dl inv. dir. a fost de față la o astfel de sărbare adevărat națională? — Red.

Utilitatea lămâiei.

Cunoaște-ți toate modurile de întreținere ale lămâiei?

O bucătică de lămâie aplicată pe un dinte găunos, de care suferiți, calmează durerea.

Aveți un guturai? Trageți pe nas zeamă de lămâie, guturaiul va trece.

Introducerea în nări a unui tampon de vată îmbibat cu zeamă de lămâie, oprește curgerile de sânge pe nas.

Reumaticii se simt bine sorbind zeamă de lămâie; această zeamă dizolvă acidul uric, care e cauza suferințelor lor.

Zeamă de lămâie adăugată la o ceașcă cu cafea aduce o ameliorare acelor cari suferă de dureri de cap.

Câteva picături de zeamă de lămâie într'un pahar cu apă dau o beutură răcoritoare și plăcută dacă i se adaugă puțin zahăr.

Limonada preparată cu felii de lămâie în apă rece sau caldă e excelentă contra diareei.

„Matadorii”

Justiția noastră militară este în posesia unor noi dovezi a dragostei pe care ne-o poartă cei, pe care i-au „devastat” studenții la Oradea. O nouă ispravă de spionaj, de asta dată spionaj practicat chiar de studenți maghiari puși sub conducerea oficială a Budapestei.

Avem împotriva noastră o puternică presă în Europa și în America, suntem acuzați, suntem cenzurați, suntem cel mai hulit popor al planetei, dorul nostru de a ne apăra vetrele strămoșești este calificat atentat la tratate și la drepturile omului, stăruitor și neîntrerupt o campanie odioasă pregătește opiniunea popoarelor împotriva României.

Dar de ce această presă, dacă este cinstită și nepărtinitoare, dacă nu e venală, dacă nu este de rea credință, nu suflă măcar când din toate părțile această zilnic batjocorită Românie trebeie să se apere împotriva atentatelor și a bandelor de șpioni, care o asaltează?

În Alsacia, guvernul francez descoperă o conspirație autonomistă, și îndată reacționează puternic. Măsuri severe sunt anunțate. Franța vrea să fie stăpână acasă și nu glumește și nici nu vrea să știe de acest fel de „drepturi ale omului”, și despre acest soi de „libertate a gândirii”.

În Indii, alți autonomiști se agită și pun la cale o răzvrățire împotriva Angliei. Îndată Anglia ia măsuri de cea mai aspră strășnicie, concentrează trupe numeroase, lasă să cadă asupra conspiratorilor pumnul său greu cât un buzdugan de oțel.

În Rusia, țara cu organizația politică a democratismului terminal, acolo unde firma spune că domnește dictatura proletariului a fost destul să nască un partid de opoziție politică pentru ca cei mai mulți protagoniști ai bolșevismului revoluționar să fie deportați la cele patru puncte cardinale.

Trotsky, Kamenev, Radek, Zinoviev, Rakowski, toți cei cari au început revoluția sub steagul lui Lenin sunt suprimați din viața publică, țarismul revine îmbrăcat în haină roșie, iar suspectii sunt puși la zid și împușcați.

În Italia, Mussolini strivește zilnic sub călcăiul său ducal, opoziția italiană. Cine nu-i fascist nu are dreptul să și manifeste păreri contrari. Lumea este plină de emigranți italieni, Italia a ajuns țara visată de prorocii celui mai depărtat viitor, țara „cu o turmă și un păstor”.

În Spania domnește dictatura, în Bulgaria, domnește dictatura. În Ungaria domnește dictatura.

Aceasta este Europa la ora actuală, însă presa celor două emisfere nu știe nimic, nu vede nimic.

Numai România cu xenofobismul ei sălbatec îi stă în gât.

Toate țările planetei au dreptul să se apere cum știu și cum pot! America de Nord are dreptul să își închidă granițele pentru emigranți; Anglia are dreptul să expulzeze bandele bolșevice, să atenteze la „libertatea de gândire (?)” a indienilor sau a poporului egiptean; Franța e liberă să strivească conspirația autonomistă din Alsacia; Italia e slobodă să trăiască în mijlocul unei Europe democratice, ca un stat de dictatură aristocratică: numai poporului român i se refuză dreptul de a trăi liber și stăpân pe pământul strămoșilor săi?

Presa hrănită la ghișeturile gheșef-tului universal!

Iar sub apărarea tirului de baraj al ziarelor care ne improșcă zilnic cu calomnia, înfloresc, pe pământul României libere (?) bandele de „matadori”, agenți ai Budapestei, ai Moscovei, sau ai altora, așteptându-și fiecare ziua când, uniți în acelaș avânt, să se repeadă, haite prădălnice asupra patriei noastre.

Iar noi să stăm nepăsători și cu mâinile la piept, să nu ne apărăm, să nu dăm semn de viață, să ne plecăm genunchii sub lovituri și frunțile sub ocară, să fim tot umiliții de altă dată, și să pregătim, prin ticăloșia noastră, alte veacuri de robie neamului românesc!

Aşa ar dori presa p'ătită de „matadorii“ mustăţilor cernite!
Dar astăzi suntem în anul 1928, după Oituz, după Mărăşeşti şi Budapesta.
Lăsăm tuturor popoarelor dreptul de a trăi în libertate, dar pretindem pentru noi acelaş drept!
Şi dacă nu ni-l lasă duşmanii, ni-l luăm noi!
(Univ.) *Constantin Bacalbaşa.*

Pošta Redacţiei şi Administraţiei.

On. Casa de ed. naţ. în Togier.
Am primit paratele cu mulţumită şi ne vom nizuî ca să vă putem satisface dorinţa care este şi a noastră.
Dlui Lt. col. C. D. Minculescu în T.
Am primit cu sincere mulţumite rândurile Dvoastre. Deviza Dv. trebuie să fie a tuturor Românilor buni şi cinstiţi. Dzeu sf. să Vă ajute să puteţi munci cât mai mult timp pentru acest neam vrednic de-o soartă mai bună.

— Rugăm achitaţi abona-
mentele!

Aviz!

În primele zile ale luni Martie a. c. se va deschide în Arad Piaţa Avram Iancu, o nouă

Cafenea şi berărie
numită „NEW-YORK“

a cărui proprietar este un vrednic şi bun român. Cafeneaua va fi aranjată cu un confort modern de către societatea tâmplarilor români „Locuinţa Artistică“ şi va fi executată după modelul renumitei cafenele „Schiller“ din Viena. Va fi un local plăcut şi intim pentru societatea românească cu atât mai vărtos, întrucât va fi instalat şi un Bufet special. Cât pentru noi, ne bucurăm de oare ce publicic românesc va avea ocazie de a încunajura cafenelele jidoveşti.

No. 226—1928

Publicaţiune.

Se aduce la cunoştinţă publică că în ziua de 24 Martie 1928 orele 10 se va ţinea licitaţiune publică cu oferte închise şi sigilate pentru furnizarea alor 84 m³ lemne de foc necesare primăriei, notarului şi altor edificii aparţinătoare primăriei.

Licitaţia se va ţinea la primărie în conformitate cu art. 82 şi următorii din legea contabilităţii publice.

În caz de nesucces licitaţia II se va ţine în 9 Aprilie 1928.

Turnu, la 23 Febr. 1928.

Primăria

Nr. 227—1928.

Publicaţiune.

Se aduce la cunoştinţă publică că în ziua de 24 Martie 1928 orele 10 a. m., se va ţinea la primăria Turnu licitaţiune publică cu oferte închise şi sigilate pentru furnizarea imprimatelor, registrelor şi recvizitelor de scris pe anul 1928 necesare primăriei.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu art. 82—83 din legea contabilităţii publice.

În caz de nesucces, licitaţia II se va ţine în 9 Aprilie 1928.

Turnu, la 23 Febr. 1928.

Primăria

No. 228—1928

Publicaţiune.

Se aduce la cunoştinţă publică că în ziua de 24 Martie 1928 oarele 10 se va ţinea în biroul Primăriei Turnu licitaţiune publică cu oferte închise şi sigilate pentru furnizarea alor 1800 kg. grâu 1500 kg. orz 13 500 kg. ovăs şi 5000 kg. porumb necesare primăriei întreţinerea animalelor de prăsilă şi naturalele notarului pe anul 1928

Licitaţiunea se va ţinea în conformitate cu art 72—83 din legea contabilităţii publice.

În caz de nesucces licitaţia II a se va ţinea în 9 April 1928.

Turnu la 23 Februarie 1928.
Primăria

No. 229—1928

Publicaţiune.

Se aduce la cunoştinţă publică, că în ziua de 24 Martie 1928 oarele 10 se va ţinea la primăria Turnu licitaţiune publică cu oferte închise şi sigilate pentru furnizare alor. 960 litri gaz lampant necesar primăriei grajdurilor şi a străzilor. pe anul 1928

Licitaţiunea se va ţinea în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilităţii publice.

În caz de nesucces, licitaţiunea II a se va ţinea în Aprilie 1928

Turnu la 23 februarie 1928.
Primăria.

No. 230—1928.

Publicaţiune.

Se aduce la cunoştinţă publică că în ziua de 24 Martie oarele 10 se va ţinea la primăria comunei Turnu licitaţiune publică pentru furnizarea diferitelor materiale de construcţii la locul primăriei furnizarea materialelor pentru trotoare, rechezite de pompierit întreţinerea fântânilor, podurilor, străzilor din interiorul comunei şi din hotar, lucrări de tâmplar mäsar, rotar şi ferar pe anul 1928.

Licitaţiunea se va ţinea în conformitate eu art. 72—83 din Legea contabilităţii publice.

În caz de nesucces licitaţia II-a se va ţinea în 9. Aprilie 1928.

Turnu, la 23 Februarie 1928.
Primăria.

No. 231—1928.

Publicaţiune.

Se aduce la cunoştinţă publică, că în ziua de 24 Martie oarele 10 se ţine la primăria Turnu licitaţiune publică cu oferte închise şi sigilate pentru furnizarea unei trăsuri pe arcuri prevăzută cu umbrelă pe seama primăriei.

Licitaţiunea se va ţinea în conformitate cu legea contabilităţii publice.

În caz de nereuşită a acestei licitaţiune, a doua se va ţinea în 9 Aprilie 1928.

Turnu, la 23. Februarie 1928.
Primăria.

Primăria com. Peregul-mic.
No. 144—1928.

Publicaţiune.

Primăria comunei Peregul-mic ţine licitaţiune publică pe ziua 28 Martie 1928 oarele 11 a. m. în biroul Primăriei comunei pentru darea în întreprindere a reparării edificiilor comunale în baza Devizului aprobat de către Sercviciul Technic al Judeţului cu suma de Lei 143 000.

În caz că, licitaţia fixată mai sus în aceia zi rămâne fără rezultat, atunci se va ţinea a II-a (doua) licitaţiune pe ziua de 18. Aprilie a. c. oarele 11. în conformitate cu L. C. P.

Vadiul de 5 la sută după suma oferită se va depune în numerar sau în efecte garantate de Stat la casieria comunei.

Condiţiunile se pot vedea zilnic între oarele oficioase la Primărie.

Peregul-mic la 25 Febr. 1928.
Primăria.

Primăria comunei Macea.
No. 325—1928.

Publicaţiune II.

Primăria comunei Macea, în urma nereuşitei primei licitaţii, aduce la cunoştinţă generală, că la data de 23 Martie 1928, oarele 9 a. m. în localul Primăriei ţine o nouă licitaţiune pentru exarândarea Cantarului decimal aşezat în piaţa comunei, pe termen de 1 an.

Licitaţiunea se va ţine pe lângă respectarea disp. art. 72—83 din Legea asupra Contabilităţii Publice.

Condiţiunile şi Caietul de sarcini se poate vedea zilnic în biroul notarial.

Macea, la 20 Februarie 1928.
Primăria.

**DIRECȚIUNEA
UZINELOR DE GAZ
A ORAȘULUI ARAD**

Se află în situația plăcută, ca să servească On. public cu gaz de calorie înaltă, cu al cărui ajutor putem, ca în timpul de pace, lumina ieftin, încălzi, pregăti mâncări, a călca rufe și a ne scărda. Instalațiunile necesare și montările le executăm pe rate și pe prețuri de regie.

**U Z I N E L E C O M U N A L E
SECTIA GAZURILOR: ARAD**

Strada Muclu Scevola 9, 11 și 13. Telefon: 27, 25 și 16.

BIROUL UZINELOR

din strada Eminescu No. 4. Licitațiune publică în ce privește

ANUNȚ
SOFEUR-MECANIC
român, etatea 19 ani, posed 4 c. liceu; fost la Șc. Sup. de Meșteri mari cunoștințe teoretice și practice electricitate, serios, cinstit și nevrednic
doresc serviciu la proprietar român sau eventual străin — om de încredere și serios.
Adresa la Administrația ziarului

Prima
Croitorie
bărbătească
militară și civilă moder

NICOLAE ARITOI
Str. Bucur No. 14. execută comenzi prompt din ștofele cele mai bune, confecțiuni elegante. Prețuri moderate.

Cel mai bun mijloc de extirpare a CLOŢANILOR (şobolani) şi ŞOARECILOR este
OTRAVA RAPIDĂ
Nu-i permis să lipsească din adăncul nici o casă, moară, mărăseşti, gâzie de cereale, gospodărie şi domeniu, pentru dăruirea prin efectul ei repede şi sigur, ne-ăpără de pagube foarte mari, cari ni le pot pricinui şobolanii şi şoarecii de

cutie costă 50— Lei
Preparatul
Farmaciei Dr. FÖLDES Arad

CREMA DE FATĂ
„MARGIT“
De vânzare pretutindea

Nr. 1280 execuțional 1928.
Publicaţiune de licitaţie.

Subsemnatul portărel judecătoresc aduc la cunoştinţă publică în sensul legii articolul LX, din 1881 § 102 respectiv XLI din 1908 § 19 cumcă licitaţiunile următoare mobilele care în urma decizului Nr. 4033—1927 din anul 1927 decătoră de ocol din Arad s'au executat în Rovine în favorul excecutorului Albert Fuchs avocat împotriva executivului locuitorii din comuna Rovine pentru încassarea capitalului de 50 lei şi acces. prin execuţie de acoperire şi cari s'au preţuit în 3700 lei se vinde prin licitaţiune publică.

Pentru efectuarea acestei licitaţiuni pe baza decizului Nr. 4033—927 al judecătoriei de ocol din Rovine se fixează termenul pe 14 Martie anul 1928 orele 4 p. m. comuna Rovine şi în carei au voie de a cumpăra sunt invitaţi prin acest edict cu observarea că lucrile susamintite vor fi vândute în sensul legii LX din 1881 § 107 şi 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata şi în caz necăsar şi sub preţul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 5000 lei capital, dobânzile cu 10% socotind din 5 Dec. 1926 iar spese până acum staverite de 2149 lei.

Întrucât mobile cari ajung la licitaţiune ar fi fost excecuate şi de alţii, aceştia şi-ar fi câştigat dreptul de acoperire, licitaţiunea prezentă este ordonată în favorul acestora în sensul articolului XLI din 1908 § 20.